

[Westermann.]

i Store Bælt, synes jeg ogsaa, det er en utilbørlig Tilbageholdenhed, som jeg ikke viger tilbage for at betegne som en slet Disposition, en daarlig Service, der er vist det rejsende Publikum, og jeg synes, at De danske Statsbaner har et Ansvar over for Befolkningen til at sørge for, at denne Forbindelse ikke afbrydes i den Grad, som den blev afbrudt denne Gang; Statsbanerne har et Ansvar over for Befolkningen, dels af Hensyn tilden Koncession, de har, og ikke mindst under Hensyntagen til det store Statstilskud, som bliver bevilget til Statsbanernes Opretholdelse.

Det var jo i flere Dage, hele Trafikken over Store Bælt, ja, Køreplanen, kan man sige, for hele Landet var annulleret i Anledning af disse Overfartsvanskeligheder, og det kunde altsaa have været forhindret i det Øjeblik, Trafikministeren ikke havde været eftergivende, men havde holdt paa sin Ret til at kræve „Storebjørn“ afgivet til Disposition ved Storebæltsoverfarten; men uanset om „Storebjørn“ var blevet afgivet til Disposition, er jeg ikke i Tvivl om, at den Dag, virkelige alvorlige Isforhold indtræder i danske Farvande igen, vil det Isbrydningsmateriel, vi har, og navnlig det, der stilles til Disposition for Statsbanerne, ikke være tilstrækkeligt, i Særdeleshed under Hensyntagen til den Udvikling, vi har paapeget, med stadig forøget Trafik og Befordring af Gods over Store Bælt. Jeg mener derfor, man snarest muligt, for at forhindre en Gentagelse, maa gaa til dels at anskaffe mere Isbrydningsmateriel til Statsbanerne og dels ogsaa at anskaffe stærkere Materiel end tidligere; det er paa Tide at gaa til en Erstatning af det 40 Aar gamle Isbrydningsmateriel, der findes, fordi det har vist sig, at det, man har stillet Haab til, store Færger med stor Maskinkraft, ikke har klaret de Vanskeligheder, man har paa regnet de kunde klare. At man ved Anskaffelse af saadanne nye Isbrydere til Statsbanernes Færgesfart selvfølgelig bør sørge for, at Isbryderen og det Mandskab, der skal om Bord, er paa samme Side af Store Bælt, skulde det formentlig ikke være nødvendigt at paapege.

Men jeg vilde gerne som Fortsættelse af den Diskussion, der fandt Sted i 1929 i dette høje Ting vedrørende Overfarten og de Vanskeligheder, den dengang beredte, atter henlede Trafikministerens Opmærksomhed paa, om det ikke vilde være rigtigt under de nuværende Forhold, og saaledes som hele Udviklingen i Flyvevæsenet har været, igen at undersøge Muligheden for at

skaffe Landingspladser ved Korsør og Nyborg, saaledes at man, i det Øjeblik Isen forhindrer Overfarten over Store Bælt, da med store Maskiner, som kan tage et betydeligt Antal Passagerer ad Gangen, sørger for, at i hvert Fald Persontrafikken over Bæltet kan opretholdes. Dette blev i sin Tid med stor Styrke anbefalet af det ærede Medlem Hr. Korsgaard, og det blev fremhævet med stor Styrke ogsaa fra den daværende Forespørger, det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, der paa Folketingstidende Sp. 4670 udtalte til den daværende Trafikminister:

„Dernæst vil jeg henstille til Ministeren, at man endnu en Gang overvejer Spørgsmaalet om Flyvning, for det er fuldkommen vildt, at man skal flyve fra København til Marslev for at komme over Bæltet.“

Det var en af den højtærede Ministers Partifæller, der udtalte dette, og jeg kan ikke antage, det ærede Medlem har skiftet Anskuelse siden dengang, tværtimod. Jeg kan ikke se, at den højtærede Minister har Ret i at afvise denne Kritik af Statsbanernes Service over for det kørende Publikum, og jeg synes ikke, at der i den Rødegørelse, der er givet her, er noget, der tyder paa, at der er handlet rigtigt og forudseende.

Til den højtærede Handelsminister vil jeg gerne sige, at jeg med nogen Betænkelighed ser paa, at Ministeren har afgivet sin Myndighed, sin Ret, men ogsaa sin Pligt til at træffe Afgørelser vedrørende Isbryderens Anvendelse og Drift og har overgivet den til Kaptajn Grue. Jeg kan heller ikke se, at den højtærede Minister har nogen Ret til at gøre det, naar Loven af 13. Juni 1922 i § 2 udtrykkelig siger, at det er Ministeren, der har dette Ansvar. Den højtærede Minister vil vel kunne sige, at Bedømmelsen af Situationen er overgivet Kaptajn Grue, men han vil ikke dermed kunne frasige sig Ansvaret for de Dispositioner, der derefter træffes med Isbryderne.

Til Assistance for den højtærede Handelsminister er jo i Henhold til en Bekendtgørelse af 30. Januar 1931 nedsat et Isbrydningsnævn. Dette Isbrydningsnævn skulde have den Opgave at være raadgivende for Ministeriet i Spørgsmaal Isbrydningsvæsenets Virksomhed vedrørende. Saaledes som Forholdene har udviklet sig, og som den højtærede Handelsminister ogsaa heroppefra indrømmede — paa en pludselig og ejendommelig Maade, som man ikke havde ventet —, kom der til at foreligge Forhold, man ikke mente at have kunnet forudse; netop derfor mener jeg, at Situa-